

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 72. Quænam pactiones vel compositiones sint licitæ ad terminandas
controversias circa Beneficia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

§. I. Gratia, *si neutri*, conceditur illi tantum collitiganti, qui Apostolicè provisus est, & sic quasi firmatur prima gratia ipsi facta: dicitur, *si neutri*, quia datur tantum sub conditione, si neutri eorum sit jus quæsitum, unde non tollit jus quæsitum ex præsentatione vel provisione Ordinarii &c., potestque etiam alicui tertio concedi, sed si concedatur collitiganti, non est opus justificare narrata in prima gratia, sed tantum in hac secunda. Vide Rosa de Exe.

Litt. apost. p. 1. c. 18.

§. II. Gratia, *si nulli*, est similis, & conceditur, 551 si nulli ex pluribus quam duobus collitigantibus sit jus quæsitum. Vide Rosa n. 33. & Castrop. t. 13. d. 2. p. 31. §. I. n. 2.

Q. 72. Quanam pactiones vel compositiones 552 sint licite ad terminandas controversias circa beneficia. R. Constatbit ex Seqq.

§. I. Omnis cessio beneficij vel juris etiam dubiū circa beneficium, si fiat propriâ authoritate propter aliquid temporale, est simoniaca, ut tenent omnes cum Castrop. t. 17. d. 3. p. 19. n. 1. Nec potest absque simonia ferri sententia, ut unus solvat aliquid temporale pro jure spirituali saltem dubio, quod alteri competit, sic enim temporale esset pretium spirituālis: si tamen quis habens jus in beneficio, per sententiam cogatur dare aliquid temporale, censebitur dare ad redimendam vexam, Suar. Pirb. l. 3. t. 19. n. 49.

§. II. Si resignes liti beneficiali, paciscendo de 553 recuperandis tuis expensis, est simonia. Cap. Cum pridem, de pactis, Paris. Corr. Pirb. Vide dicenda an. 1059. Idem est, si resignes huic liti pro obtentio- ne alterius beneficij, quia est pactio in beneficiali- bus, quæ secundum dicta l. 3. p. 1. n. 57. & 70. pro- habetur velut simoniaca, Aꝝ. Suar. Lambert. Ca-

Strop., Item si ex duobus electis alter alterum corrumptat, ut juri suo resignet, *Majol. Lott. Leur.* p. 3 q. 751.

554 §. III. Si duo litigent circa plura beneficia, illicita est pactio, ut hic unum, alter alterum beneficium habeat, quia, uti dictum est, in materia beneficia-ria pactiones sine authoritate Superioris sunt prohibitae; & speciatim hic, ubi cum ius utriusque partis sit dubium, non potest per voluntatem transigentium transferri hoc ius in illum, & istud in alterum, sed hoc fieri debet authoritate Superioris, *Suar.* de simon. c. 51. n. 14. Si tamen Cajus litiget pro habendo beneficio Titii, & Titius pro habendo beneficio Caji, possunt authoritate propriâ pacisci, ut alter cedat à lite, si alter vicissim cedat, quia ibi non fit compo-sitio super beneficiis, sed super lite tantum, *Suar.* n. 15. Si lis fit super aliis iuribus spiritualibus, v. g. super jurisdictione in locum aliquem, super jure præsentandi ad beneficium &c., possunt fieri transi-tiones, uti dictum est l. 3. p. 1. n. 114.

555 §. IV. Si duo litigent, habentes iura tantum ad beneficia, *Rayn.* l. 2. f. 1. c. 2. n. 38. putat, si acce-dat Episcopi authoritas, fieri posse compositionem, permittando ius unum cum altero; & idem videtur insinuare *Suar.* n. 16. & 20., sed *Castrop.* n. 2. requiri ad hoc authoritatem Papæ, quia permutatio iu-rium ad beneficia fieri non potest apud Ordinarium, uti dicetur n. 1085.

556 §. V. Potest fieri compositio inter litigantes, per sententiam Judicis ordinarii vel delegati, vel arbitrorum Ecclesiasticorum aut compromissorum à Su-periore deputatorum pro tentanda concordia, qui accedente partium consensu & compromisso adju-dicent beneficium illi, pro quo videtur esse ius pro-babilius eique imponant pendendam alteri certam pecu-

pecuniam vel aliud temporale, non in compensationem juris, sed ob bonum temporale pacis, & ut à lite etiam in temporalibus noxia recedatur, Cap. Non sine, 2., de arbitris, Barb. de jure Eccl. l. 3. c. 15. n. 50. Potestque etiam esse pensio annua in certa quantitate, imposta, non beneficio sed beneficiato, & ad vitam hujus tantum beneficiati, uti habetur Cap. Nisi essent, de Præb. Imò putant Abb. Cardin. Cacialup. Gamb. Mandos. Redoan. Duenn. Cuch. Suar. n. 18. Castrop. n. 5. Rayn. c. 10. n. 16., Gratian. apud Dian. p. 9. t. 9. R. 49. etiam ab Episcopo posse imponi ad vitam pensionarii, vel beneficio, vel per consensum hujus beneficiati, etiam successoribus, quia Cap. de cætero, de transact., dicitur, quod pensio sine auctoritate Episcopi imposta durare non debeat, nisi ad vitam illius, qui solvit; ex quo inferunt posse per auctoritatem Episcopi imponi etiam ad vitam illius, cui solvit, sed communius contradicunt alii cum Fagn. ad Cap. Nisi de præb. & Luca de pension. d. 40. n. 5.

§. VI. Si compositio fieret privatâ auctoritate 557 partium, esset simoniaca, neque à Superiore approbari posset, Cap. Nisi essent, de præb. Garc. Chok. Levr. q. 445. n. 1. Et ratio est, quia tum præsumitur dari temporale pro spirituali ob utilitatem personarum contrahentium; è contrâ Judex censetur intendere bonum pacis & concordiae, Suar. n. 19. Castrop. n. 6. Pirh n. 39. Nec obstat, quod volentes permutare possint pacisci de modo, sub conditione, si Superior approbet, uti dicetur n. 1106., nam hic obstat specialis probitio.

§. VII. Simonia est litem beneficialem privatâ au- 558 toritate terminare interventu sortium, quia est pa- catio in materia beneficiaria, Suar. de superst. c. 12. n. 3. Rayn. c. 2. n. 24., possetque fieri, ut is, cui sors

faveret, reipsa careret titulo, quem alter litigans ei dare non potest. Quod si interveniat auctoritas Superioris, potentis dare titulum, non videtur illicium adhibere sortes, nam licet in quibusdam electionibus ecclesiasticis interdicatur earum usus, nulla tamen hic est electio; nec beneficium recipitur ex vi sortis, sed ex vi juris praetensi, sortibus tantum removentibus obicem, Gl. Abb. Suar. n. 14. Rayn, suprà. Quid fieri possit, si partes nec velint compositionem nec sortes, & sit rationum æqualitas, dicetur n. 1495.

559 Q. 73. Quænam circa provisionem beneficiorum sit potestas Cardinalium, Legati Apostolici, Episcopi, Vicarii generalis, Capituli ejusque Vicarii; item Monasteriorum. R. Videri potest Leur. p. 2., de Cardinalibus, q. 639. & seqq. De Legato Apostolico, q. 649. & seqq. de Episcopo, q. 664. & seqq. De Vicario Episcopi, q. 681. & seqq. De Capitulo, sede tam vacante quam plena, & de ejus Vicario, q. 696. & seqq. De Monasteriis, Abbatibus, Abbatissis &c., q. 718. & seqq. Diximus etiam aliqua circa Episcopum, n. 369. & 489. Circa Vicarium generali, n. 250. Circa Capitulum Sede vacante dicimus n. 601.

Q. 74. Quid notandum sit circa devolutionem beneficii. R. Seqq.

560 §. I. Devolutio, est juris ad providendum translation in alium, ob negligentiam vel culpam illius, ad quem spectabat providere. Fit ob bonum Ecclesiæ, ne beneficia diu videntur, Cap. 2. de concess. prob. Cap. Licet, de suppl. neglig. prælat.

561 §. II. Datur devolutio, i. Si intra tempus à jure præscriptum neglecta sit provisio: debet tamen probari scivisse eum, ad quem spectabat providere, potuisse & noluisse providere, Lott. 1.2.

q. 24.